

253

ZÁKON

ze dne 19. dubna 2006,

kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna trestního řádu

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb. a zákona č. 165/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 39 odstavec 2 zní:

„(2) Pro účely ustanovení obhájce soud vede abecedně uspořádaný pořadník advokátů (dále jen „pořadník“), kteří souhlasí s výkonem obhajoby jako ustanovení obhájci u tohoto soudu a mají v jeho obvodu, popřípadě sídle, své sídlo. U obvodních soudů v Praze se za sídlo advokáta považuje hlavní město Praha. Nelze-li ustanovit advokáta z tohoto pořadníku, ustanoví soud advokáta z pořadníku advokátů nadřízeného soudu.“

2. V § 42 odst. 1 se za slovo „věc“ vkládají slova „nebo jiná majetková hodnota“.

3. V § 47 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) S majetkem obviněného, na který se vztahuje rozhodnutí o zajištění podle odstavců 1 a 2, lze v rámci výkonu rozhodnutí nakládat jen po předchozím souhlasu soudu a v přípravném řízení státního zástupce; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn k uspokojení pohledávky státu.“

Dosavadní odstavce 7 a 8 se označují jako odstavce 8 a 9.

4. V § 47 se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Výkon rozhodnutí o zajištění nároku poškozeného a postup při správě zajištěného majetku stanoví zvláštní právní předpis.“

5. Nadpis hlavy čtvrté zní: **„ZAJIŠTĚNÍ OSOB, VĚCÍ A JINÝCH MAJETKOVÝCH HODNOT“**.

6. V § 76 odst. 6 věte první se slova „tam uvedené“ nahrazují slovy „uvedené v odstavci 4“.

7. V hlavě čtvrté nadpis oddílu třetího zní: **„Vy-dání a odnětí věci, zajištění peněžních prostředků na účtu, zaknihovaných cenných papírů, nemovitosti a jiné majetkové hodnoty“**.

8. V § 79a odst. 1 věte první se za slova „rozhodnout o zajištění peněžních prostředků na účtu“ vkládají slova „a případně též peněžních prostředků dodatečně došlých na účet, vztahuje-li se důvod zajištění i na ně, včetně jejich příslušenství“.

9. V § 79a odst. 2 se za větu druhou vkládají věty „Zajištění se vztahuje na peněžní prostředky, které byly na účtu v okamžiku, v němž bylo bance doručeno rozhodnutí, až do výše částky uvedené v rozhodnutí o zajištění a jejího příslušenství. Převyšuje-li částka uvedená v rozhodnutí zůstatek peněžních prostředků na účtu, vztahuje se zajištění i na peněžní prostředky, které na účet dodatečně došly, a to do výše částky uvedené v rozhodnutí, včetně jejího příslušenství.“

10. V § 79a odst. 2 věte poslední se slovo „soudce“ nahrazuje slovy „předsedy senátu“.

11. V § 79c se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Postup při správě zajištěných zaknihovaných cenných papírů stanoví zvláštní právní předpis.“

12. Za § 79c se vkládají nové § 79d až 79f, které včetně nadpisů znějí:

„§ 79d

Zajištění nemovitosti

(1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že nemovitost je určena ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byla užita, nebo je výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění takové nemovitosti. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Předchozího souhlasu státního zástupce není třeba v naléhavých případech, které nesnesou odkladu. Policejní orgán je v takovém případě povinen do 48 hodin své rozhodnutí předložit státnímu zástupci, který s ním buď vysloví souhlas, nebo je zruší. Proti rozhodnutí o zajištění nemovitosti je přípustná stížnost.

(2) V usnesení o zajištění nemovitosti se zakáže vlastníkově nemovitosti, aby nakládal s nemovitostí uvedenou v usnesení; zejména se mu zakáže, aby po oznámení usnesení nemovitost převedl na někoho jiného nebo ji zatížil a uloží se mu, aby soudu do 15 dnů od oznámení usnesení sdělil, zda a kdo má k nemovitosti předkupní nebo jiné právo, s poučením, že jinak vlastník nemovitosti odpovídá za škodu tím způsobenou. Opis usnesení o zajištění zašle orgán uvedený v odstavci 1 příslušnému katastrálnímu úřadu, a pokud to není zřejmé z usnesení, oznámí mu jméno, příjmení, rodné číslo nebo datum narození a trvalý nebo jiný pobyt vlastníka nemovitosti, a pokud zajištění nepostihne veškerý majetek vlastníka nemovitosti, označí nemovitost, jíž se zajištění týká. Státní zástupce zašle příslušnému katastrálnímu úřadu opis rozhodnutí o zrušení zajištění nemovitosti podle odstavce 1.

(3) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán provede v případě nutnosti ohledání nemovitosti a jejího příslušenství; o době a místě ohledání uvědomí vlastníka nemovitosti nebo osobu, která s ním žije ve společné domácnosti, a dále osobu, o níž je známo, že má k nemovitosti práva. Vlastník nemovitosti nebo osoba s ním žijící ve společné domácnosti, a dále osoba, o níž je známo, že má k nemovitosti práva, jsou povinni prohlídku nemovitosti a jejího příslušenství umožnit.

(4) Pravomocné usnesení o zajištění nemovitosti doručí orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 osobám, o nichž je mu známo, že mají k nemovitosti předkupní, nájemní nebo jiné právo; dále je doručí finančnímu úřadu a obecnímu úřadu, v jejichž obvodu se nemovitost nachází a v jejichž obvodu má vlastník nemovitosti trvalý nebo jiný pobyt. Rozhodl-li o zajištění nemovitosti předseda senátu, pravomocné usnesení o zajištění nemovitosti se vyvěsí na úřední desce soudu, v přípravném řízení se vhodným způsobem uveřejní u příslušného státního zastupitelství. O nabytí právní moci tohoto usnesení vyrozumí orgán činný

v trestním řízení, který rozhodl o zajištění podle odstavce 1, příslušný katastrální úřad.

(5) Vklad vlastnického nebo jiného práva k zajištěné nemovitosti podle zvláštního právního předpisu lze po vyrozumění příslušného katastrálního úřadu podle odstavce 2 provést jen s předchozím souhlasem orgánu, který rozhodl o zajištění podle odstavce 1. Návrh na vklad práva týkajícího se zajištěné nemovitosti podaný podle zvláštního právního předpisu před vydáním usnesení o jejím zajištění, o němž dosud nebylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, pozbývá své právní účinky ke dni nabytí právní moci usnesení o zajištění této nemovitosti.

(6) Práva třetích osob k zajištěné nemovitosti lze uplatnit podle zvláštního právního předpisu. Se zajištěnou nemovitostí lze v rámci výkonu rozhodnutí nakládat jen po předchozím souhlasu soudce a v přípravném řízení státního zástupce; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn k uspokojení pohledávky státu.

(7) Jestliže zajištění nemovitosti pro účely trestního řízení již není nutné, nebo zajištění nemovitosti není nutné ve stanoveném rozsahu, orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 zajištění zruší nebo je omezí. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Proti rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(8) Vlastník nemovitosti, která byla zajištěna, má právo kdykoli žádat o zrušení nebo omezení zajištění. O takové žádosti musí státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu bezodkladně rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji vlastník nemovitosti, neuvědě-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí 14 dnů od právní moci rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost.

(9) Postup při správě zajištěné nemovitosti stanoví zvláštní právní předpis.

§ 79e

Zajištění jiné majetkové hodnoty

(1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že jiná majetková hodnota, než která je uvedena v § 78 až 79d, je určena ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byla užita, nebo je výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění takové majetkové hodnoty. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Předchozího souhlasu státního zástupce není třeba v naléhavých případech, které nesnesou odkladu. Policejní orgán je v takovém případě povinen do 48 hodin své rozhodnutí předložit státnímu zástupci, který s ním buď vysloví souhlas, nebo je zruší. Proti rozhodnutí o zajištění jiné majetkové hodnoty je přípustná stížnost.

(2) V usnesení o zajištění jiné majetkové hodnoty se zakáže jejímu majiteli, aby nakládal s majetkovou hodnotou uvedenou v usnesení a aby po oznámení usnesení převedl jinou majetkovou hodnotu na někoho jiného nebo ji zatížil. V usnesení o zajištění jiné majetkové hodnoty lze omezit také výkon dalších práv souvisejících se zajištěnou majetkovou hodnotou, je-li to zapotřebí pro účely zajištění. Dále se majiteli jiné majetkové hodnoty uloží, aby předsedovi senátu do 15 dnů od oznámení usnesení sdělil, zda a kdo má k jiné majetkové hodnotě předkupní nebo jiné právo, s poučením, že jinak majitel jiné majetkové hodnoty odpovídá za škodu tím způsobenou. V usnesení o zajištění jiné majetkové hodnoty se její majitel vyzve k vydání všech listin, jejichž předložení je nutné k uplatnění určitého práva k zajištěné jiné majetkové hodnotě, s upozorněním na následky nevyhovění takové výzvě ve stanovené lhůtě (§ 66 a 79). Tyto listiny se sepíší a složí do úschovy soudu.

(3) Usnesení o zajištění jiné majetkové hodnoty oznámí orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění podle odstavce 1, rovněž dlužníku majitele jiné majetkové hodnoty a uloží mu, aby místo plnění majiteli jiné majetkové hodnoty složil předmět plnění do úschovy soudu nebo na místo určené orgánem činným v trestním řízení uvedeným v odstavci 1. Složením předmětu plnění do úschovy soudu nebo na určené místo dlužník svůj závazek v rozsahu poskytnutého plnění splní. Usnesení o zajištění jiné majetkové hodnoty se dlužníku oznámí dříve než jejímu majiteli.

(4) Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění podle odstavce 1, vyrozumí o tomto rozhodnutí bezodkladně orgán, který podle zvláštních právních předpisů vede evidenci vlastníků nebo držitelů jiné majetkové hodnoty, která byla zajištěna, a územní pracoviště Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, v jehož obvodu má majitel jiné majetkové hodnoty trvalý nebo jiný pobyt; pokud má majitel jiné majetkové hodnoty takový pobyt v cizině, vyrozumí o zajištění jiné majetkové hodnoty územní pracoviště Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, v jehož obvodu se zajištěná jiná majetková hodnota nachází. Příslušný orgán činný v trestním řízení zároveň tyto orgány vyzve, aby, pokud zjistí, že se zajištěnou jinou majetkovou hodnotou nakládá tak, že hrozí zmaření nebo ztížení účelu jejího zajištění, mu tuto skutečnost neprodleně oznámily.

(5) Je-li k převodu nebo k zřízení práva k zajištěné jiné majetkové hodnotě nutný zápis do evidence vedené podle zvláštních právních předpisů, lze po vyrozumění provedeném podle odstavce 4 takový zápis provést jen s předchozím souhlasem orgánu, který o zajištění podle odstavce 1 rozhodl. Se zajištěnou jinou majetkovou hodnotou lze v rámci výkonu rozhodnutí nakládat jen po předchozím souhlasu předsedy senátu a v přípravném řízení státního zástupce; to neplatí, je-li

výkon rozhodnutí prováděn k uspokojení pohledávky státu.

(6) Práva třetích osob k zajištěné jiné majetkové hodnotě lze uplatnit podle zvláštního právního předpisu.

(7) Na zrušení nebo omezení zajištění jiné majetkové hodnoty se obdobně použije § 79d odst. 7 a 8.

(8) Postup při správě zajištěné jiné majetkové hodnoty stanoví zvláštní právní předpis.

§ 79f

Zajištění náhradní hodnoty

Nelze-li dosáhnout vydání nebo odnětí věci (§ 78 a 79) nebo nelze-li zajistit peněžní prostředky na účtu (§ 79a a 79b), zaknihované cenné papíry (§ 79c), nemovitost (§ 79d) nebo jinou majetkovou hodnotu (§ 79e), které jsou určeny ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byly užity, nebo jsou výnosem z trestné činnosti, může být místo nich zajištěna náhradní hodnota, která odpovídá, byť jen zčásti, jejich hodnotě; přitom se postupuje obdobně podle příslušných ustanovení upravujících jejich vydání, odnětí nebo zajištění (§ 78 až 79e).“

13. Nadpis § 80 až 81a zní: „Vrácení a další nakládání s věcí a jinou majetkovou hodnotou“.

14. Za § 81 se vkládá nový § 81a, který zní:

„§ 81a

Na postup při vrácení peněžních prostředků na účtu, zaknihovaných cenných papírů, nemovitosti a jiné majetkové hodnoty, které byly zajištěny podle § 79a až 79e a při dalším nakládání s nimi, jakož i na postup při vrácení náhradní hodnoty, která byla zajištěna podle § 79f, a při dalším nakládání s ní, se přiměřeně použijí § 80 a 81.“

15. V § 146a odst. 1 se za písmeno c) vkládají nová písmena d) až g), která znějí:

- „d) zajistil nemovitost, rozhodl o omezení zajištění nemovitosti, nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění (§ 79d odst. 1, 7 a 8),
- e) zajistil jinou majetkovou hodnotu, rozhodl o omezení zajištění jiné majetkové hodnoty, nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění (§ 79e odst. 1 a 7),
- f) zajistil náhradní hodnotu, rozhodl o omezení zajištění náhradní hodnoty, nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění (§ 79f),
- g) vydal příkaz k zajištění majetku v jiném členském státě Evropské unie, rozhodl o uznání příkazu k zajištění majetku nacházejícího se na území Čes-

ké republiky, anebo rozhodl o omezení takového zajištění (§ 460b, 460f a § 460h odst. 2),“.

Dosavadní písmena d) až f) se označují jako písmena h) až j).

16. V § 146a odst. 1 písm. h) se slovo „(§ 47)“ nahrazuje slovy „nebo rozhodl o omezení zajištění (§ 47 a § 48 odst. 2)“.

17. V § 146a odst. 2 větě první se slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slova „§ 79c odst. 4“ se vkládají slova „ , § 79d odst. 1 a 7, § 79e odst. 1 a 7 nebo § 79f “.

18. V § 348 odst. 2 se za slova „podle odstavce 1“ vkládají slova „a postup při zajištění“ a číslo „7“ se nahrazuje číslem „10“.

19. § 349 zní:

„§ 349

Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce zruší zajištění, pomine-li důvod, pro který byl majetek zajištěn. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“.

20. § 349b včetně nadpisu zní:

„§ 349b

Výkon trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty nebo výkon propadnutí náhradní hodnoty

Opis rozsudku, jímž byl vysloven trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, nebo jímž bylo vysloveno propadnutí náhradní hodnoty, zašle předseda senátu organizační složce státu, které podle zvláštního zákona přísluší hospodaření s majetkem státu. Byla-li věc nebo jiná majetková hodnota, na kterou se vztahuje trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty anebo na kterou se vztahuje vyslovení propadnutí náhradní hodnoty, zajištěna, učiní předseda senátu opatření, aby bylo takové organizační složce svěřeno nakládání s ní, pokud taková organizační složka doposud správu zajištěné věci nebo jiné majetkové hodnoty nebo náhradní hodnoty nevykonává.“.

21. § 358 zní:

„§ 358

Na výkon zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty nebo zabránění náhradní hodnoty se přiměřeně užije § 349b.“.

22. V § 384 odst. 1 větě první se za slovo „státě“ vkládají slova „nebo je-li důvodné podezření, že se v něm zdržuje,“.

23. V § 388 odst. 4 a odst. 5 se slova „podle odstavce 3“ nahrazují slovy „podle odstavců 2 a 3“.

24. V § 397 odst. 4 se věta první nahrazuje větou „Proti rozhodnutí podle odstavců 1, 2 a 3 je přípustná

stížnost, jež má v případě rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 odkladný účinek.“.

25. V § 397 odst. 5 se číslo „3“ nahrazuje číslem „1“.

26. V § 405 odst. 1 se za slovo „státě“ vkládají slova „nebo je-li důvodné podezření, že se v něm zdržuje,“.

27. V § 405 odst. 5 větě poslední se slova „ , jiný než úřední jazyk nebo jazyky, v nichž členské státy přijmou evropský zatýkací rozkaz, a podrobnosti jeho doručování“ zrušují.

28. V § 406 odst. 1 písm. d) a e) se slova „podle odstavce 1“ zrušují.

29. V § 406 odst. 2 větě první a čtvrté a v odst. 3 se číslo „2“ nahrazuje číslem „1“.

30. V § 411 odst. 3 se za slovo „pokud“ vkládají slova „nejde o případ podle odstavce 6 písm. e) nebo“.

31. V § 411 odst. 5 větě první se za slovo „má“ vkládají slova „v případě rozhodnutí podle odstavců 1 a 3“.

32. V § 411 odst. 6 písm. a) se za slovo „daní“ vkládá slovo „ , poplatků“.

33. V § 412 odst. 2 písm. e) se slovo „drogami“ nahrazuje slovem „omamnými“.

34. V § 420 odst. 1 větě druhé, odst. 4 větě první a odst. 5 větě první se slova „odst. 4“ nahrazují slovy „odst. 1“.

35. Nadpis § 441 zní: „Zajištění a předání věcí, zajištění jiné majetkové hodnoty a zajištění majetku“.

36. V § 441 odstavec 1 zní:

„(1) Na základě žádosti orgánu vyžadujícího státu rozhodne orgán příslušný podle odstavce 3 o zajištění a předání věci nebo o zajištění jiných majetkových hodnot nebo majetku či jeho části, které mohou sloužit jako důkaz nebo které byly získány trestným činem, nebo toho, co za takovou věc, jinou majetkovou hodnotu nebo majetek bylo opatřeno.“.

37. V § 441 odst. 2 větě první se slova „věci a majetku nebo“ nahrazují slovy „věci, jiné majetkové hodnoty nebo majetku či“ a ve větě druhé se slova „věci a“ zrušují.

38. V § 441 odst. 3 a odst. 4 větě první se slova „věci a majetku“ nahrazují slovy „věci, jiné majetkové hodnoty nebo majetku či jeho části“.

39. V § 441 odst. 5 se slova „odevzdání věcí a majetku“ nahrazují slovy „předání věci“.

40. V § 441 odst. 6 větě první a odst. 7 větě první se slovo „odevzdání“ nahrazuje slovem „předání“

a v odst. 7 větě druhé se slovo „odevzdá“ nahrazuje slovem „předá“.

41. V části čtvrté hlavě dvacáté páté se za oddíl sedmý vkládá nový oddíl osmý, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl osmý

Zvláštní ustanovení o uznávání a výkonu rozhodnutí o zajištění majetku nebo důkazního prostředku mezi členskými státy Evropské unie

§ 460a

(1) Ustanovení tohoto oddílu se použijí na zajištění

- a) majetku nebo jeho části, věcí nebo jiných majetkových hodnot, u kterých je podezření, že byly určeny ke spáchání trestného činu, nebo k jeho spáchání byly užity, nebo jsou výnosem z trestné činnosti nebo svou hodnotou odpovídají, byť i jen zčásti, takovému výnosu (dále jen „majetek“), nebo
- b) důkazního prostředku uvedeného v § 112 (dále jen „důkazní prostředek“),

jestliže se nacházejí na území členského státu Evropské unie (dále jen „vykonávající stát“) na základě příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku vydaného v jiném členském státě Evropské unie (dále jen „vydávající stát“).

(2) Příkazem k zajištění se rozumí příkaz příslušného justičního orgánu vydávajícího státu vydaný v souladu s právním předpisem Evropské unie, kterým má být zabráněno zničení, pozměnění, převodu nebo prodeji majetku, který může být předmětem propadnutí nebo zabránění, nebo důkazního prostředku.

(3) Nestanoví-li ustanovení tohoto oddílu jinak, použijí se na zajištění majetku nebo důkazních prostředků ustanovení oddílu třetího hlavy čtvrté a ustanovení oddílu prvního a pátého této hlavy.

Zajištění majetku nebo důkazního prostředku v jiném členském státě

§ 460b

(1) Je-li třeba zajistit majetek nebo důkazní prostředek nacházející se ve vykonávajícím státě, vydá předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce příkaz k jeho zajištění. Příkaz k zajištění majetku nebo důkazního prostředku musí obsahovat

- a) název, adresu, číslo telefonu a faxu a elektronickou adresu orgánu, který příkaz vydal,
- b) den a místo vydání příkazu,
- c) popis skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa a způsobu spáchání trestného činu,

- d) zákonné pojmenování trestného činu s doslovným zněním příslušných zákonných ustanovení,
- e) označení a popis majetku nebo důkazního prostředku a místo, kde se v cizině nachází, a
- f) poučení o opravném prostředku podle odstavce 6.

(2) K příkazu se připojí osvědčení o vydání příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku s překladem do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu nebo do jazyka, v němž je vykonávající stát ochoten příkaz k zajištění přijmout. Vzor osvědčení o vydání příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.

(3) V případě zajištění důkazního prostředku se připojí k příkazu podle odstavce 1 žádost o předání důkazního prostředku do České republiky. V případě zajištění majetku se připojí žádost o uznání a výkon rozhodnutí o propadnutí majetku nebo o propadnutí či zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty neprodleně po vydání tohoto rozhodnutí.

(4) K příkazu k zajištění důkazního prostředku může být připojena žádost, aby justiční orgán vykonávajícího státu při výkonu tohoto příkazu zohlednil v žádosti uvedená ustanovení trestního řádu, pokud to není v rozporu se základními právními zásadami vykonávajícího státu.

(5) Nelze-li připojit žádost podle odstavce 3, obsahuje osvědčení podle odstavce 2 pokyn, aby zajištění trvalo až do doby předložení této žádosti včetně předpokládaného termínu jejího předložení.

(6) Proti příkazu k zajištění majetku podle odstavce 1 je přípustná stížnost.

§ 460c

Příkaz k zajištění majetku nebo důkazního prostředku včetně osvědčení podle § 460b odst. 2 zašle předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce bez zbytečného odkladu po jeho vydání přímo příslušnému justičnímu orgánu vykonávajícího státu. Zaslání prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti v případě příkazu vydaného předsedou senátu nebo prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství v případě příkazu vydaného státním zástupcem, není vyloučeno. Osobě přímo dotčené příkazem k zajištění majetku nebo důkazního prostředku se příkaz doručí až poté, co příslušný justiční orgán vykonávajícího státu zajistil výkon tohoto příkazu ve vykonávajícím státě.

§ 460d

Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce, který vydal příkaz k zajištění majetku nebo důkazního prostředku, je povinen bez odkladu informovat příslušný justiční orgán vykonávajícího státu o zrušení tohoto příkazu.

Uznání příkazu k zajištění majetku vydaného justičním orgánem jiného členského státu a zajištění výkonu rozhodnutí o uznání tohoto příkazu

§ 460e

(1) K rozhodování o uznání příkazu k zajištění majetku vydaného justičním orgánem vydávajícího státu a k zajištění výkonu rozhodnutí o uznání tohoto příkazu je příslušný státní zástupce krajského státního zastupitelství, v jehož obvodu se nachází majetek, kterého se toto rozhodnutí týká; je-li současně příslušných více státních zástupců, postupuje se podle § 431 odst. 3.

(2) Byl-li příkaz k zajištění majetku vydaný justičním orgánem vydávajícího státu zaslán státnímu zástupci, který není k rozhodování o uznání takového příkazu příslušný, postoupí jej tento státní zástupce neprodleně příslušnému státnímu zástupci; o tomto postoupení vyrozumí justiční orgán vydávajícího státu, který mu takový příkaz zaslal.

(3) K provádění úkonů podle hlavy čtvrté, u nichž je dána pravomoc soudu, je v tomto řízení příslušný okresní soud podle § 26.

§ 460f

(1) Státní zástupce rozhodne o uznání příkazu k zajištění majetku vydaného justičním orgánem vydávajícího státu, s výjimkou případů uvedených v odstavcích 2 a 3, a bez odkladu zajistí výkon tohoto rozhodnutí zajištěním majetku podle oddílu třetího hlavy čtvrté, s výjimkou případů uvedených v odstavci 4 větě druhé a § 460g odst. 1. O uznání příkazu k zajištění majetku vydaného justičním orgánem vydávajícího státu rozhodne státní zástupce nejpozději do 24 hodin, pokud je možné v této lhůtě opatřit dostatek podkladů k jeho rozhodnutí. Pokud státní zástupce nerozhodne o uznání příkazu k zajištění majetku vydaného justičním orgánem vydávajícího státu v uvedené lhůtě, rozhodne o tomto uznání neprodleně po opatření dostatečných podkladů pro své rozhodnutí. V odůvodnění usnesení uvede důvody, pro které nebylo možné ve lhůtě rozhodnout.

(2) Státní zástupce rozhodne o neuznání příkazu k zajištění majetku vydaného justičním orgánem vydávajícího státu, pokud

- a) k příkazu k zajištění majetku není připojeno osvědčení podle § 460b odst. 2, nebo je toto osvědčení neúplné nebo zjevně neodpovídá obsahu příkazu, ledaže údaje uvedené v příkazu nebo jiném dokumentu justičního orgánu vydávajícího státu jsou dostatečné pro rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění majetku, anebo je tento orgán na výzvu a ve lhůtě podle odstavce 3 doplnil, opravil nebo osvědčení dodatečně předložil,

- b) čin není trestný podle práva obou států, pokud nejde o jednání podle § 412; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze uznání příkazu justičního orgánu vydávajícího státu odmítnout pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků a cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel a měny jako právní předpisy vydávajícího státu,
- c) trestní stíhání je nepřijatelné z důvodů podle § 11 odst. 1 písm. f), g), h) a odstavce 4,
- d) majetek uvedený v příkazu nemůže být předmětem zajištění podle zvláštního právního předpisu,
- e) příkaz nebyl vydán v rámci trestního řízení ve vydávajícím státě, nebo
- f) příkaz je v rozporu se zájmy České republiky chráněnými v § 377.

(3) Jestliže údaje uvedené v příkazu k zajištění majetku, vydaném justičním orgánem vydávajícího státu, nebo v osvědčení podle § 460b odst. 2, nejsou dostatečné pro rozhodnutí státního zástupce o uznání tohoto příkazu nebo zjevně neodpovídají obsahu příkazu nebo osvědčení, anebo osvědčení není připojeno, vyzve státní zástupce justiční orgán vydávajícího státu k zaslání osvědčení nebo k doplnění příkazu nebo osvědčení o potřebné údaje nebo k jejich opravě, a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu.

(4) Státní zástupce neprodleně informuje justiční orgán vydávajícího státu o uznání či částečném uznání jeho příkazu k zajištění majetku a o zajištění výkonu rozhodnutí o uznání příkazu. Stejně tak neprodleně informuje tento orgán o neuznání jeho příkazu k zajištění majetku, jakož i o tom, že zajištění nelze provést, neboť majetek, který je předmětem zajištění, se ztratil, byl zničen nebo jej není možné nalézt na místě uvedeném v osvědčení podle § 460b odst. 2.

(5) Proti usnesení o uznání příkazu k zajištění majetku vydaného justičním orgánem vydávajícího státu podle odstavce 1 je přípustná stížnost. Stížnosti nelze napadnout důvody, pro které byl příkaz k zajištění majetku vydán justičním orgánem vydávajícího státu. Státní zástupce vyrozumí justiční orgán vydávajícího státu o podání stížnosti a o výsledku řízení o této stížnosti.

§ 460g

Odklad výkonu rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění majetku

(1) Uzná-li státní zástupce příkaz k zajištění majetku vydaný justičním orgánem vydávajícího státu, může rozhodnout o odložení výkonu rozhodnutí o uznání tohoto příkazu, jestliže

- a) by jeho výkon mohl narušit trestní řízení probíhající v České republice, nebo
- b) majetek uvedený v příkazu k zajištění vydaném

justičním orgánem vydávajícího státu již byl zajištěn v rámci jiného trestního řízení probíhajícího v České republice nebo v jiném státě.

(2) Státní zástupce neprodleně informuje justiční orgán vydávajícího státu o odložení výkonu rozhodnutí o uznání příkazu podle odstavce 1 včetně důvodů pro toto odložení, a lze-li ji odhadnout, i o předpokládané délce trvání tohoto odložení. Dále informuje justiční orgán vydávajícího státu o dalších omezeních, která se vztahují na majetek uvedený v příkazu k zajištění vydaném justičním orgánem vydávajícího státu, pokud jsou mu známa.

(3) Jakmile pomine důvod odložení výkonu rozhodnutí o uznání příkazu podle odstavce 1, státní zástupce zajistí výkon rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění majetku podle § 460f a neprodleně o tom vyrozumí justiční orgán vydávajícího státu.

§ 460h

Trvání, omezení a zrušení zajištění majetku

(1) Zajištění majetku podle § 460f trvá až do doby výkonu rozhodnutí o uznání příkazu justičního orgánu vydávajícího státu, kterým bylo vysloveno propadnutí nebo zabrání majetku uvedeného v příkazu k zajištění majetku nebo jeho části, anebo do doby zrušení zajištění majetku státním zástupcem podle odstavce 3.

(2) Státní zástupce, který rozhodl o uznání příkazu k zajištění majetku vydaného justičním orgánem vydávajícího státu a zajistil výkon tohoto rozhodnutí, rozhodne o omezení zajištění majetku, byl-li vyrozuměn justičním orgánem vydávajícího státu o tom, že rozsah zajištění majetku uvedený v příkazu k zajištění byl ve vydávajícím státě omezen.

(3) Státní zástupce, který rozhodl o uznání příkazu k zajištění majetku vydaného justičním orgánem vydávajícího státu a zajistil výkon tohoto rozhodnutí, rozhodne bezodkladně o zrušení zajištění majetku, jakmile byl vyrozuměn justičním orgánem vydávajícího státu o tom, že příkaz k zajištění majetku byl ve vydávajícím státě zrušen. Proti rozhodnutím podle odstavců 2 a 3 je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl rozsah zajištění majetku ve vydávajícím státě omezen nebo zrušen.

Zajištění a předání důkazního prostředku uvedeného v příkazu k zajištění důkazního prostředku vydaném justičním orgánem jiného členského státu

§ 460i

(1) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce bez odkladu zajistí důkazní prostředek uvedený v příkazu k zajištění vydaném příslušným justičním orgánem vydávajícího státu, s výjimkou důvodů

uvedených v odstavcích 4 a 5 větě druhé a v § 460k odst. 1. Přitom postupuje obdobně podle ustanovení oddílu třetího hlavy čtvrté.

(2) Pokud je zapotřebí k zajištění důkazního prostředku použít opatření podle § 82 až 85b, § 86 až 87c, § 88, § 88a nebo § 158b až 158f, zajistí předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce důkazní prostředek za podmínek uvedených v těchto ustanoveních a s výjimkou jednání uvedených v § 412 i za podmínky oboustranné trestnosti.

(3) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce přihledne na žádost justičního orgánu vydávajícího státu k procesním požadavkům tohoto orgánu týkajícím se zajištění důkazního prostředku, pokud nejsou v rozporu se základními zásadami trestního řízení podle tohoto zákona a se zájmy České republiky uvedenými v § 377.

(4) Jestliže údaje uvedené v příkazu k zajištění důkazního prostředku, vydaném justičním orgánem vydávajícího státu, nebo v osvědčení podle § 460b odst. 2, nejsou dostatečné pro zajištění důkazního prostředku nebo zjevně neodpovídají obsahu příkazu nebo osvědčení, anebo osvědčení není připojeno, vyzve předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce justiční orgán vydávajícího státu k zaslání osvědčení nebo k doplnění příkazu nebo osvědčení o potřebné údaje nebo k jejich opravě, a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu.

(5) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce neprodleně informuje justiční orgán vydávajícího státu o zajištění důkazního prostředku uvedeného v příkazu tohoto orgánu. Stejně tak neprodleně informuje tento orgán o nezajištění důkazního prostředku z důvodů uvedených v § 460f odst. 2, jakož i o tom, že zajištění nelze provést, neboť důkazní prostředek, který je předmětem zajištění, se ztratil, byl zničen, nebo jej není možné nalézt na místě uvedeném v osvědčení podle § 460b odst. 2.

§ 460j

(1) Na základě žádosti justičního orgánu vydávajícího státu předá předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce důkazní prostředek do vydávajícího státu. Při předání důkazního prostředku vydávajícímu státu předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce požádá příslušný justiční orgán tohoto státu o jeho vrácení; tohoto práva se však může výslovně vzdát.

(2) Pokud byl požadovaný důkazní prostředek již zajištěn v jiném trestním řízení vedeném v České republice, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce tento důkazní prostředek dočasně předat vydávajícímu státu pod podmínkou, že bude vrácen, a to ve lhůtě, kterou stanoví, je-li ho zapotřebí pro trestní řízení vedené v České republice nebo tak stanoví zvláštní právní předpis.

(3) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce předá justičnímu orgánu vydávajícího státu důkazní prostředek s upozorněním, že v jiné trestní věci, než ve které byl vyžádán, může být použit pouze s jeho souhlasem.

§ 460k

Odklad zajištění důkazního prostředku

(1) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce může odložit zajištění důkazního prostředku uvedeného v příkazu k zajištění vydaném justičním orgánem vydávajícího státu, jestliže

- a) by jeho zajištění mohlo narušit trestní řízení probíhající v České republice, nebo
- b) důkazní prostředek uvedený v příkazu justičního orgánu vydávajícího státu již byl zajištěn v rámci jiného trestního řízení probíhajícího v České republice nebo jiném státě.

(2) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce neprodleně informuje justiční orgán vydávajícího státu o odložení provedení zajištění důkazního prostředku podle odstavce 1, včetně důvodů pro toto odložení, a lze-li ji odhadnout, i o předpokládané délce trvání tohoto odložení.

(3) Jakmile pomine důvod odložení, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce provede zajištění důkazního prostředku podle § 460i a neprodleně o tom informuje justiční orgán vydávajícího státu.

§ 460l

Trvání, omezení a zrušení zajištění důkazního prostředku

(1) Zajištění důkazního prostředku podle § 460i trvá až do doby jeho předání podle § 460j justičnímu orgánu vydávajícího státu nebo do doby zrušení zajištění důkazního prostředku předsedou senátu nebo v přípravném řízení státním zástupcem podle odstavce 3.

(2) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce, který zajistil důkazní prostředek uvedený v příkazu k zajištění vydaném justičním orgánem vydávajícího státu, omezí zajištění důkazního prostředku, byl-li vyrozuměn justičním orgánem vydávajícího státu o tom, že rozsah zajištění důkazního prostředku uvedený v příkazu k zajištění byl ve vydávajícím státě omezen.

(3) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce, který zajistil důkazní prostředek uvedený v příkazu k zajištění vydaném justičním orgánem vydávajícího státu, zruší zajištění důkazního prostředku, byl-li vyrozuměn justičním orgánem vydávajícího státu o tom, že tento příkaz k zajištění byl ve vydávajícím státě zrušen.

Regresní nárok ve vztahu k členským státům Evropské unie

§ 460m

(1) Ministerstvo spravedlnosti uhradí za podmínky vzájemnosti na žádost vykonávajícího státu, který uznal a provedl příkaz k zajištění podle § 460b, jím požadovanou částku vyplacenou jako náhradu škody za podmíněk, že

- a) dojde k pravomocnému zrušení příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku vydaného podle § 460b předsedou senátu nebo v přípravném řízení státním zástupcem,
- b) škoda, kterou vykonávající stát uhradil podle svých vnitrostátních předpisů takové osobě, byla způsobena zrušeným příkazem vydaným podle § 460b,
- c) žádost vykonávajícího státu o proplacení jím uhrazené škody nebo dokumenty k ní připojené obsahují výši vyplacené náhrady škody, jejíž uhrazení je požadováno, její odůvodnění a údaje o orgánu příslušném k přijetí úhrady, včetně bankovního spojení za účelem poukázání požadované částky nebo požadavku na jiný způsob provedení úhrady, a
- d) k žádosti podle písmene c) je připojeno pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu vykonávajícího státu o náhradě škody.

(2) V případě, že žádost vykonávajícího členského státu neobsahuje potřebné údaje, vyzve Ministerstvo spravedlnosti příslušný orgán vykonávajícího státu k jejímu doplnění a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Přitom jej vždy upozorní na důsledky nevyhovění této výzvě. Nevyhoví-li příslušný orgán vykonávajícího státu této výzvě ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl důvody, ze kterých tak nemohl učinit, Ministerstvo spravedlnosti žádosti nevyhoví.

(3) Ministerstvo spravedlnosti neproplatí vykonávajícímu státu náhradu škody, která byla způsobena nesprávným postupem orgánů vykonávajícího státu.

§ 460n

(1) Ministerstvo spravedlnosti je oprávněno žádat po vydávajícím státě za jím stanovených podmínek úhradu částky, kterou vyplatilo jako náhradu škody v případě, že

- a) státní zástupce podle § 460f uznal příkaz k zajištění majetku vydaný justičním orgánem vydávajícího státu a zajistil výkon tohoto rozhodnutí o uznání,
- b) justiční orgán vydávajícího státu, který vydal takový příkaz, oznámil státnímu zástupci, že tento příkaz byl ve vydávajícím státě pravomocně zrušen, a
- c) Ministerstvo spravedlnosti vyplatilo osobě, jejíž

majetek byl na základě zrušeného příkazu zajištěn, náhradu škody podle zvláštního právního předpisu a tato škoda byla způsobena příkazem k zajištění majetku justičního orgánu vydávajícího státu.

(2) Nárok na proplacení vyplacené náhrady škody podle odstavce 1 se uplatňuje formou žádosti k příslušnému orgánu vydávajícího státu podle právních předpisů vydávajícího státu. V žádosti nebo k ní připojených dokumentech se uvede výše vyplacené náhrady škody a její odůvodnění, údaje o orgánu příslušném k přijetí úhrady, včetně bankovního spojení za účelem poukázání požadované částky nebo požadavku na jiný způsob provedení úhrady, a další údaje podle požadavků vydávajícího státu.

(3) Ministerstvo spravedlnosti není oprávněno žádat úhradu vyplacené náhrady škody, která byla způsobena výlučně nesprávným postupem orgánů České republiky.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se obdobně použijí na náhradu škody způsobenou zajištěním důkazního prostředku podle § 460i provedeného na základě příkazu k zajištění důkazního prostředku vydaného vydávajícím státem.“

42. § 470 se zrušuje.

Čl. II Přechodné ustanovení

Řízení v České republice o zajištění majetku nebo důkazního prostředku v jiném členském státě Evropské unie, nebo řízení o uznání příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku na území České republiky, který vydal justiční orgán jiného členského státu Evropské unie, zahájená a neskončená před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle odдіlu osmého hlavy dvacáté páté.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního zákona

Čl. III

Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 120/1962 Sb., zákona č. 53/1963 Sb., zákona č. 56/1965 Sb., zákona č. 81/1966 Sb., zákona č. 148/1969 Sb., zákona č. 45/1973 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 47/1990 Sb., zákona č. 84/1990 Sb., zákona č. 175/1990 Sb., zákona č. 457/1990 Sb., zákona č. 545/1990 Sb., zákona č. 490/1991 Sb., zákona č. 557/1991 Sb., nálezu Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 4. září 1992 vyhlášeného v částce 93/1992 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 91/1994 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., nálezu Ústavního

soudu vyhlášeného pod č. 103/1997 Sb., zákona č. 253/1997 Sb., zákona č. 92/1998 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 96/1999 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 210/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 305/1999 Sb., zákona č. 327/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 101/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 405/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 139/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 134/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 482/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 276/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 91/2004 Sb., zákona č. 537/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., zákona č. 692/2004 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 135/2006 Sb. a zákona č. 161/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 27 písm. h) se za slova „propadnutí věci“ vkládají slova „nebo jiné majetkové hodnoty“.

2. V § 35 odst. 2 věť čtvrté se za slova „propadnutí věci“ vkládají slova „nebo jiné majetkové hodnoty“.

3. § 55 včetně nadpisu zní:

„Propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty

§ 55

(1) Soud může uložit trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty,

- a) které bylo užito ke spáchání trestného činu,
- b) která byla ke spáchání trestného činu určena,
- c) kterou pachatel získal trestným činem nebo jako odměnu za něj, nebo
- d) kterou pachatel, byť jen zčásti, nabyl za věc nebo jinou majetkovou hodnotu uvedenou pod písmenem c), pokud hodnota věci nebo jiné majetkové hodnoty uvedené pod písmenem c) není ve vztahu k hodnotě nabyté věci nebo jiné majetkové hodnoty zanedbatelná.

(2) Trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty může soud uložit, jen jde-li o věc nebo jinou majetkovou hodnotu náležející pachateli.

(3) Drží-li pachatel neoprávněně nebo v rozporu se zvláštním právním předpisem věc nebo jinou majetkovou hodnotu uvedenou v odstavcích 1 a 2, ve vztahu k níž je možno uložit propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, uloží mu soud vždy i tento trest.

(4) Před právní mocí rozhodnutí platí zákaz zcizení propadlé věci nebo jiné majetkové hodnoty, který

zahrnuje i jiné dispozice směřující ke zmaření trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty.

(5) Propadlá věc nebo jiná majetková hodnota připadá státu.

(6) Na pachatele, kterému byl uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, se hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile nabyt právní moci rozsudek, jímž byl tento trest uložen.“

4. V § 56 se za slova „propadnutí věci“ vkládají slova „nebo jiné majetkové hodnoty“.

5. Za § 56 se vkládá nový § 56a, který včetně nadpisu zní:

„§ 56a

Propadnutí náhradní hodnoty

(1) Jestliže pachatel věc nebo jinou majetkovou hodnotu, kterou soud mohl prohlásit za propadlou podle § 55, před uložením trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty zničí, poškodí, zcizí, učiní neupotřebitelnou nebo zužitkuje, zejména spotřebuje, anebo jestliže jinak propadnutí takové věci nebo jiné majetkové hodnoty zmaří, může mu soud uložit propadnutí náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci nebo jiné majetkové hodnoty; hodnotu věci nebo jiné majetkové hodnoty, kterou soud mohl prohlásit za propadlou, může soud stanovit na základě odborného vyjádření nebo znaleckého posudku.

(2) Při zničení nebo poškození věci nebo při jejím učinění neupotřebitelnou může soud uložit propadnutí náhradní hodnoty vedle propadnutí věci podle § 55.

(3) Propadlá náhradní hodnota připadá státu.“

6. V § 71 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „nebo jiné majetkové hodnoty“.

7. § 73 včetně nadpisu zní:

„§ 73

Zabrání věci nebo jiné majetkové hodnoty

(1) Nebyl-li uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty uvedené v § 55 odst. 1, může soud uložit, že se taková věc nebo jiná majetková hodnota zabírá,

- a) náleží-li pachateli, kterého nelze stíhat nebo odsoudit,
- b) náleží-li pachateli, od jehož potrestání soud upustil,
- c) ohrožuje-li bezpečnost lidí nebo majetku, popřípadě společnosti, anebo hrozí nebezpečí, že bude sloužit ke spáchání zvláště závažných trestných činů, nebo
- d) byla-li získána trestným činem nebo jako odměna za něj a nenáleží-li pachateli, nebo byla-li jinou

osobou než pachatelem, byť jen zčásti, nabyta za věc nebo jinou majetkovou hodnotu, kterou pachatel získal trestným činem nebo jako odměnu za něj, nebo kterou pachatel, byť jen zčásti, nabyt za takovou věc nebo jinou majetkovou hodnotu, pokud hodnota zabírané věci nebo jiné majetkové hodnoty není ve vztahu k hodnotě věci nebo jiné majetkové hodnoty získané pachatelem zanedbatelná.

(2) Drží-li pachatel nebo jiná osoba neoprávněně nebo v rozporu se zvláštním právním předpisem věc nebo jinou majetkovou hodnotu uvedenou v odstavci 1, ve vztahu k níž je možno uložit zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty, uloží jí soud vždy toto ochranné opatření.

(3) Soud může místo zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty uložit povinnost

- a) pozměnit ji tak, aby ji nebylo možné použít ke společensky nebezpečnému účelu,
- b) odstranit určité zařízení,
- c) odstranit na ní značku nebo provést její změnu, nebo
- d) omezit dispozice s touto věcí nebo jinou majetkovou hodnotou,

a stanovit k tomu přiměřenou lhůtu.

(4) Nebude-li povinnost uvedená v odstavci 3 ve stanovené lhůtě splněna, rozhodne soud o zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty.“

8. Za § 73 se vkládají nové § 73a a 73b, které včetně nadpisu znějí:

„§ 73a

Zabrání náhradní hodnoty

Jestliže ten, komu náleží věc nebo jiná majetková hodnota, která by mohla být zabráněna podle § 73, ji před rozhodnutím o zabránění zužitkuje, zejména zcizí nebo spotřebuje, anebo jestliže jinak zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty zmaří, zmaří trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty jednáním porušujícím zákaz podle § 55 odst. 4, nebo zmaří zabránění věci jednáním porušujícím zákaz podle § 73b odst. 2, může mu soud uložit zabránění náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci nebo jiné majetkové hodnoty; hodnotu věci nebo jiné majetkové hodnoty, jejíž zabránění mohl soud uložit, může soud stanovit na základě odborného vyjádření nebo znaleckého posudku.

§ 73b

(1) Zabraná věc nebo jiná majetková hodnota a zabraná náhradní hodnota připadá státu.

(2) Zákaz uvedený v § 55 odst. 4 se přiměřeně užije pro uložení zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty a pro uložení povinnosti podle § 73 odst. 3.“

9. V § 89 se na konci textu odstavce 11 doplňují slova „nebo jiné majetkové hodnoty“.

10. V § 89 odstavec 13 zní:

„(13) Věcí se rozumí i ovladatelná přírodní síla. Ustanovení o věcech se vztahuje i na cenné papíry a peněžní prostředky na účtu a ustanovení o nemovitostech i na byty a nebytové prostory, pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného. Jinou majetkovou hodnotou se rozumí majetkové právo nebo jiná penězi ocenitelná hodnota, která není věcí. Věc nebo jiná majetková hodnota náleží pachateli nebo jiné osobě, jestliže ji v době rozhodnutí o ní vlastní, nebo s ní fakticky jako vlastník nakládá, aniž je oprávněný vlastník nebo držitel takové věci nebo jiné majetkové hodnoty znám.“.

11. V § 124 odst. 1, § 141, § 145 odst. 1, § 145a odst. 1, § 149, § 150 odst. 1, § 152 odst. 1 a 2, § 178a odst. 1 a 2, § 185 odst. 1, § 188 odst. 1, § 194, § 194a odst. 1, § 205 odst. 1 a 2, § 247 odst. 1, § 248 odst. 1, § 249b, § 250 odst. 1, § 250a odst. 1, § 257 odst. 1, § 257a odst. 1 a § 258 se slova „propadnutím věci“ nahrazují slovy „propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty“.

12. V § 171 odst. 2 písm. a), § 248 odst. 1, § 251 odst. 1 písm. a) a b) a § 252 odst. 1 se za slovo „věc“ vkládají slova „nebo jinou majetkovou hodnotu“.

13. V § 252 odst. 2 se za slovo „věci“ vkládají slova „nebo jiné majetkové hodnoty“.

14. V § 252 odst. 3 a § 252a odst. 3 písm. a) se za slovo „věcem“ vkládají slova „nebo jiným majetkovým hodnotám“.

15. V § 252a odst. 1 se slova „jiného majetkového prospěchu získaného“ nahrazují slovy „jiné majetkové hodnoty získané“ a slovo „prospěch“ se nahrazuje slovem „hodnota“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení

Čl. IV

Zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 112/2006 Sb. a zákona č. 113/2006 Sb., se mění takto:

1. Nadpis části první zní: **„VÝKON ROZHODNUTÍ O ZAJIŠTĚNÍ MAJETKU A SPRÁVA ZAJIŠTĚNÉHO MAJETKU, VĚCÍ A JINÝCH MAJETKOVÝCH HODNOT“.**

2. § 1 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1 až 1e zní:

„§ 1

Obecná ustanovení

(1) Tento zákon stanoví postup při výkonu rozhodnutí o zajištění majetku nebo jeho určené části¹⁾ (dále jen „majetek“) a při jeho správě.

(2) Ustanovení tohoto zákona o správě zajištěného majetku se obdobně užití na správu zaknihovaných cenných papírů^{1a)}, nemovitosti^{1b)} a jiné majetkové hodnoty^{1c)}, o jejichž zajištění bylo rozhodnuto v trestním řízení, a při správě věcí^{1d)} vydaných či odňatých v trestním řízení; to neplatí, převzal-li orgán činný v trestním řízení jednotlivou věc do úschovy za účelem provedení důkazu.

(3) Ustanovení tohoto zákona o postupu soudu se obdobně užití na postup státního zástupce. Ustanovení tohoto zákona o správě zajištěného majetku se obdobně užití také na postup policejního orgánu, který o zajištění majetku rozhodl, vyzval k vydání věci nebo vydal příkaz k odnětí věci podle zvláštního právního předpisu^{1e)}; policejní orgán potřebuje ke všem rozhodnutím nebo opatřením týkajícím se správy zajištěného majetku předchozí souhlas státního zástupce. O úkonech, jimiž se zasahuje do základních práv a svobod a o kterých podle zvláštního právního předpisu^{1e)} rozhoduje v přípravném řízení soudce, rozhoduje podle tohoto zákona soudce na návrh státního zástupce.

(4) Podáním obžaloby nebo návrhu na potrestání podle zvláštního právního předpisu^{1e)} přechází správa zajištěného majetku na soud. Státní zástupce předá spolu s obžalobou nebo návrhem na potrestání soudu všechny doklady o úkonech jím učiněných při správě zajištěného majetku.

(5) Ustanovení tohoto zákona o správě zajištěného majetku, v nichž se hovoří o obviněném, se obdobně užití i na jinou osobu, jejíž majetek byl zajištěn v trestním řízení.

(6) Zajištěné věci, které se podle tohoto zákona skládají do úschovy, skládají se vždy do úschovy soudu.

(7) Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při výkonu rozhodnutí o zajištění majetku podle zvláštního právního předpisu^{1e)}.

¹⁾ § 47, 347 a 441 trestního řádu.

^{1a)} § 79c a 79f trestního řádu.

^{1b)} § 79d a 79f trestního řádu.

^{1c)} § 79e a 79f trestního řádu.

^{1d)} § 78, 79 a 79f trestního řádu.

^{1e)} Trestní řád.“.

3. V § 5 odst. 2 písm. d) se slova „a nemovitě věci“ nahrazují slovy „věci a nemovitosti“.

4. V § 5 odstavec 6 zní:

„(6) Je-li k převodu nebo k zřízení práva k zajištěnému majetku nutný zápis do evidence vedené podle zvláštních právních předpisů, lze po vyzoomění provedeném podle odstavce 5 takový zápis provést jen s předchozím souhlasem soudu, který o zajištění rozhodl. Byl-li podle zvláštního právního předpisu podán návrh na vklad práva týkajícího se nemovitosti před vydáním usnesení o jejím zajištění a dosud o něm nebylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, ztrácí podaný návrh své právní účinky ke dni nabytí právní moci usnesení o jejím zajištění.“

5. Nadpis § 7 zní: „**Zjišťování cenných papírů, peněžních prostředků a jiných majetkových hodnot**“.

6. V § 7 odst. 5 se slovo „další“ nahrazuje slovy „jiné majetkové“.

Poznámka pod čarou č. 5 zní:

„⁵⁾ § 79a až 79c a § 79e trestního řádu.“

7. V § 8 odst. 2 věť druhé se za slova „společné domácnosti“ vkládají slova „ , a dále osoba, o níž je známo, že má k nemovitosti práva,“.

8. V § 10 odst. 1 písmeno d) včetně poznámek pod čarou č. 7 až 9 zní:

„d) vést v operativní evidenci⁷⁾ způsobem a za podmíněk upravených zvláštním právním předpisem⁸⁾ až do doby konečného naložení s majetkem a v případě exekutora vést v evidenci podle zvláštního právního předpisu⁹⁾,

⁷⁾ § 15 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 202/2002 Sb.

⁸⁾ Vyhláška č. 62/2001 Sb., o hospodaření organizačních složek státu a státních organizací s majetkem státu.

⁹⁾ § 76a zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

9. V § 10 odst. 3 písm. d) se slova „nemovitě věci“ nahrazují slovy „nemovitost“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o soudnictví ve věcech mládeže

Čl. V

Zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění zákona č. 383/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 21 odst. 1 věť první, § 24 odst. 1 písm. d)

a § 35 odst. 5 se za slovo „věci“ vkládají slova „nebo jiné majetkové hodnoty.“

2. V § 54 odstavec 3 zní:

„(3) Rozsudek se vyhláší veřejně v hlavním líčení v přítomnosti mladistvého. Pravomocný odsuzující rozsudek může být uveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích jen bez uvedení jména, popřípadě jmen, a příjmení mladistvého, při přiměřené ochraně mladistvého před nežádoucími účinky jeho uveřejnění.“

3. V § 54 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Předseda senátu může s přihlédnutím k osobě mladistvého a povaze a charakteru provinění rozhodnout

- a) o dalších omezeních spojených s uveřejněním pravomocného odsuzujícího rozsudku neuvedených v odstavci 3 za účelem přiměřené ochrany zájmů mladistvého,
- b) o uveřejnění pravomocného odsuzujícího rozsudku s uvedením jména, popřípadě jmen, a příjmení mladistvého, jakož i o uveřejnění jeho dalších osobních údajů, jde-li o zvlášť závažné provinění a takové uveřejnění je potřebné z hlediska ochrany společnosti.“

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o Rejstříku trestů

Čl. VI

Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění zákona č. 126/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 se slovo „rozsudku“ nahrazuje slovem „rozhodnutí“ a slova „Nejvyšší soud²⁾“ se nahrazují slovy „soud příslušný podle zvláštního právního předpisu²⁾“.

Poznámka pod čarou č. 2 zní:

„²⁾ § 452 a 458 trestního řádu.“

2. V § 4 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 2a zní:

„(3) Pokud byly do Rejstříku trestů zaznamenány údaje o jiném odsouzení občana České republiky cizozemským soudem podle odstavce 2 a soud příslušný podle zvláštního právního předpisu^{2a)} následně rozhodne o uznání takového rozhodnutí cizozemského soudu, Nejvyšší soud z podnětu tohoto soudu zruší své předchozí rozhodnutí o zaznamenání údajů o jiném odsouzení; Rejstřík trestů v takovém případě eviduje pouze rozhodnutí o uznání rozhodnutí podle odstavce 1.“

^{2a)} § 452 trestního řádu.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 2a se označuje jako poznámka pod čarou č. 2b., a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

3. V § 4 odst. 4 se slova „Nejvyšší soud rozhodne o uznání rozsudku“ nahrazují slovy „soud uvedený v odstavci 1 rozhodne o uznání rozhodnutí“ a za slovo „nebo“ se vkládají slova „Nejvyšší soud rozhodne“.

4. Za § 9 se vkládá nový § 9a, který včetně nadpisu zní:

„§ 9a

**Evidence podmíněného odložení návrhu
na potrestání**

Rejstřík trestů vede pro potřebu trestního řízení evidenci osob, u kterých státní zástupce pravomocně rozhodl o podmíněném odložení návrhu na potrestání. Při zasílání údajů do evidence a jejich vyřazování se postupuje přiměřeně podle § 8 a 9.“

5. V § 10 odst. 5 větě druhé se za slovo „stíhání“ vkládají slova „ , podmíněného odložení návrhu na potrestání“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna exekučního řádu

Čl. VII

Na konci § 76a zákona č. 120/2001 Sb., o soudních

exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 279/2003 Sb., se doplňuje věta „Při evidenci spravovaného majetku postupuje exekutor přiměřeně jako při evidenci věci převzatých do úschovy.“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona č. 539/2004 Sb.

Čl. VIII

Zákon č. 539/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se mění takto:

V článku II bod 2 zní:

„2. Ustanovení oddílu třetího hlavy dvacáté páté se nepoužijí na předání občana České republiky z České republiky do jiného členského státu Evropské unie, pokud spáchal trestný čin před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. V těchto případech se postupuje podle ustanovení § 391 až 402, ve znění tohoto zákona.“.

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

Čl. IX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2006.

v z. **Kasal** v. r.

Klaus v. r.

Paroubek v. r.